

(768) — Ἀριστοφάνους Πλοῦτος. Plutus, comédie d'Aristophane, texte grec. Nouvelle édition, avec argument et notes en Français par M. G. A. Rhally. Paris, de l'imprimerie d'Auguste Delalain, 1828.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Όμοίως ἔξεδόθησαν ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γ. Α. Ρέλλη καὶ ἡ Ἐκάβη τοῦ Βύριπίδου, οἱ πέρσαι τοῦ Λισχύλου καὶ δὲ Καῖσαρ τοῦ Πλουτάρχου.

(769) — Συστηματικὸν Ἑγχειρίδιον περὶ ἴατρικῆς πολιτείας, πρὸς χρῆσιν ἴατρῶν, χειρούργων, μακευτριῶν, νομικῶν κ.τ.λ. ὑπὸ Πέτρου Βιλλαρᾶ, Δόκτορος τῆς ἴατρικῆς, χειρουργίας καὶ μακευτικῆς, μέλους ἀντεπιστέλλοντος τῆς ἐν Ἰένη τῆς Σαξονίας Ὁρυκτολογικῆς ἐταιρείας, κ.τ.λ. Ἐν Βιέννη, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Μ. Χρ. Ἀδόλφου, 1829. εἰς 8^{ον}.

(770) — Ὑγιεινὰ Παραγγέλματα πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐρανισθέντα καὶ συνταχθέντα παρὰ Κωνσταντίνου Καραθεοδωρῆ (Ἀδριανοπολίτου), ἴατροῦ καὶ μέλους τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς ἐταιρίας. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου, 1829. εἰς 12^{ον}.

(771) — Ὅμνος, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποίημα Κ. Ἀριστείου. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου, 1829. εἰς 8^{ον}.

(772) — Παραγγελίαι περὶ Ὑγείας καὶ Μακροβιότητος· ἔτι δὲ καὶ πρόχειροι θεραπεῖαι συνήθων τεινῶν καὶ αἴφνιδέων παθημάτων· Ἐρανισθεῖσαι ἐκ παλαιῶν καὶ νεωτέρων παρὰ Γρηγορίου Καλλιρρόη ἴατροῦ, ἐπιστασίᾳ καὶ τυπογραφικῇ διορθώσει Σπυρίδωνος Βλαντῆ. Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ, 1829. εἰς 8^{ον}.

(773) — Νέον Ἀλφαντάριον καὶ Ἀναγνώσεως Προπαιδεία εἰς χρῆσιν τῶν κοινῶν τῆς Ἑλλάδος σχολείων διάτεκνας ἀπὸ 5 ἕως 10 ἔτῶν, συντεθὲν καὶ τύποις τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν ὑπὸ Γεωργίου τῷ Ρουσιάδου, δαπάνῃ τοῦ φιλο-

γενεστάτου χυρίου Ζήση Σ. τοῦ Ἐλληνος. Ἐν Πέστη τῆς Ούγγαρίας, 1829. Παρὰ τῷ εὐγενεῖ Ι. Μ. Τράττνερ καὶ Στεφάνῳ ἀπὸ Καρόλω. εἰς 8^η.

(774) — Ἐγχυλοπαιδεία ἀπλοελληνική, Πόνημα τοῦ σοφολογιωτάτου μακάρίτου Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβαρέως ἐξδιθὲν εἰς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων νέων τοῦ γένους, φιλοπόνω ἐπιστασίᾳ τοῦ ἑλλογίμου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Πέτρου Νικολάου τοῦ Δαρβαρέως, τοῦ καὶ Πεντάδου. Ἐν Βιέννη, ἐν τῷ τυπογραφίᾳ τοῦ Ι. Β. Σεντκίου, 1829. εἰς 8^η.

(775) — Φιλίππου Βουττμάννου Ἐλληνικὴ Γραμματικὴ, πρώην μὲν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου Οίκονόμου ἰατροῦ. Νῦν δὲ μετατυπωθεῖσα μετὰ μικρῶν ἐπανορθώσεων καὶ προσθηκῶν, τινῶν μὲν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, τινῶν δὲ ἀλλαχόθεν. Δαπάνῃ τοῦ Ἰονίου Κράτους, εἰς χρῆσιν τῶν δευτερευόντων σχολείων τοῦ αὐτοῦ, κατὰ δοκίμασίαν τῶν τῆς δημοσίας παιδείας Ἐπιμελητῶν. Κερκύρα. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Κυνερνήσεως, 1829. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἵδε τὸν ἀριθμὸν 498. Ἐκδότης δὲ τῆς δευτέρας ταύτης εἶναι δὲ Καθηγητὴς Κ. Ἀσώπιος.

(776) — Ἡ γραμματικὴ τῆς δημιλουμένης Ἐλληνικῆς γλώσσης, συγγραφεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου. Ἐν Ὁδησσῷ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ τῶν Ἐλλήνων ἐμπόρων σχολείου, 1829. εἰς 8^η. σελ. 88.

(777) — Γραμματικὴ τῆς Ἐλληνικῆς γλώσσης, ἐκ πολλῶν συνεργανεσθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου. — »Κἀγὼ ἔσχατος ἥγρύπνησα, ὡς καλαμώμενος ὅπερισσω τρυγητῶν ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἔφθασα, καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήγρωσα ληνόν. Κατανοήσατε, δτὶ οὐκέτι μόνω ἐκοπίασα, »ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητεοῦσι παιδείαν. Σοφία Σεράκη ΛΓ.

19, 20. » — Ἐν Ὁδησσῷ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων σχολείου, 1829. εἰς 8^η σελ. ιθ'. καὶ 714.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὰ Προλεγέμενά του ἀναφέρει, ὅτι «μετεχειεῖσθη τὴν σοφὴν Γραμματικὴν τοῦ Βυτμάνου, πάκαι τὰς παραπομπεῖς ἐκείνων, τοὺς ὅποιους ἐσυμβουλεύθη ὁ πασιφὸς οὗτος γραμματικὸς, μὲ ὀλίγην τινὰ μεταβολὴν καὶ εἰς τὴν διαιρεσιν, καὶ εἰς τὴν τάξιν.» Ὁλίγον δὲ παρακάτω προσθέτει. — «Οταν πρώτην φορὰν, εἰς τὴν νεότητά μου, ἔστιλα «σκοπὸν νὰ συγγράψω γραμματικὴν, ἀρχισα νὰ συνάζω τὴν ὅλην πάκο τοὺς υπομνηματιστὰς Θεοδώρου του Γαζῆ. Εἶδα δμιώς, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εύοδοῦται, καὶ ὅτι δὲν ἔκαμνα ἄλλο, εἴμην νὰ φάνταιγράφω τοὺς πρὸ ἐμοῦ γραμματικοὺς, ἥγουν, τὰ αὐτὰ, καὶ «πέλιν, τὰ αὐτά· ἀργοσα λοιπὸν τὸ πρᾶγμα, ἔως νὰ ὠριμάσῃ· πάκαι εἰς τοῦτο τὸ μεταξύ, ἀνέγνωσα τοὺς παλαιοὺς Ἑλληνας, πάκαι καὶ τοὺς νεωτέρους, ἀρχισας ἀπὸ τὴν γραμματικὴν τῆς παυνελεύσεως τοῦ Πέρτ Νούζλ καὶ καθεξῆς. Αἱ παραπορήσεις τοῦ ποκύρου Κορχῆ εἰς τὸν Πρόδρομον τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, πάκαι ἡ τοῦ Βυτμάνου γραμματικὴ, μὲ ἐνεθάρρυναν εἰς τὸ νὰ καίνοτομήσω, ἀν πρέπη νὰ εἴπω οὕτως. Ηολλήν διδηγίαν ἔλαβα πάκο τὸν Γερμανὸν Λεννέπτιον, ἀπὸ τὸν Γάλλον Σακῆν, ἀπὸ τὸν ποἈγγλον Χαρρῆν, ἡ Μόρτη, καὶ ἀπὸ τὸν Λεμάρ. Περισσότερον πόμως ἀπὸ ὅλας, πολὺ φῶς μ' ἐδωκεν ἡ γενικὴ γραμματικὴ τοῦ ποκύρου Τρακῆ, τοῦ ὅποιου τὰ ἔχνη εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν θεωρίαν πήκολούθησα.»

(778) — Μιαθήματα διὰ τοὺς παῖδας, συνεργανισθέντα ὑπὸ Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου. Ἐν Ὁδησσῷ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων Σχολείου, 1830. Τόμ. 3. εἰς 8^η.

(779) — Περὶ τῆς γνησίας προφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Βιβλίον. Συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου Κωνσταντίνου Πρεσβύτερου, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων γενεαλογουμένου. Ἐτυπώθη δαπάνη τῆς ἀδελφότητος τῶν Ζωσιμάδων. Ἐν Πετρουπόλει. ἀωτ'. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως ὑπουργείου. εἰς 8^η. [σελ. ιη. καὶ 814.]

(780) — Περίληψης τῆς γενομένης ἀναφορᾶς εἰς τὴν ἐπὲ τῆς Ηροπαιδείας Ἐπιτροπὴν περὶ τοῦ Ἐγχειριδίου, τοῦ διά-

τ' Ἀλληλοδιδακτικὰ Σχολεῖα τῆς Γαλλίας συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Κ. Σαραζίνου (Sarazin). Ἐν ᾧ συνεξετάζονται καὶ αἱ εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν Ἐρμηνεῖαι τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς Μεθόδου ὑπὸ Ι.Π. Κοκκώνη, μέλους τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν Αἴγινῃ, ἐν τῇ ἔθνικῇ τυπογραφίᾳ, διευθυνομένη παρὰ Γ. Ἀποστολίδου Κοσμήτου, 1830. εἰς 8^η.

(781) — Πολετικὴ καὶ Ἐγκληματικὴ Διαδικασία, εἰς τὴν ὥποιαν προηγεῖται τὸ περὶ Διοργανισμοῦ Δικαστηρίων ὑπὸ ἀριθ. 152 ψήφισμα μετὰ τῶν διαταγμάτων ὡς' ἀριθ. 153—160. Ἐν Αἴγινῃ, ἐκ τῆς ἔθνικῆς τυπογραφίας, διευθυνομένης ὑπὸ Γ. Ἀποστολίδου Κοσμήτου, 1830. εἰς 8^η.

(782) — Συνοπτικὴ Γραμματικὴ εἰς τε Στοιχειώδεις ἀρχαὶ τῆς Μουσικῆς, μετὰ προσαρμογῆς εἰς τὴν Κιθάραν συνταχθεῖσα ὑπὸ Ν. Φλογαίτου. Ἐν Αἴγινῃ, ἐκ τῆς ἔθνικῆς τυπογραφίας, διευθυνομένης ὑπὸ Γ. Ἀποστολίδου Κοσμήτου, 1830. εἰς 4^η.

(783) — Μαθήματα ἐκ τῶν Αἰσωπίων Μύθων, συλλεγθέντα καὶ μεταφρασθέντα ὑπὸ Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου. — «Μῦθός ἐστι πραγμάτων ἀγενήτων καὶ ψευδῶν ἔκθεσις. Σέξτος Ἐμπειρ. Μῦθος ἐστι λόγος ψευδῆς εἰκονίζων ἀλήθειαν. Λογίστος Προγυμν.» Ἐν' Οδησσῷ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων Σχολείου, 1830. εἰς 8^η. (σελ. 24.)

(784) — Ἰωάννου Κόνιαρη ποιημάτια πρὸς τοὺς Γάλλους καὶ εἰς τὴν τρίχρονη σημαίαν. Ἐν Ηαρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀμβροσίου Φιρμίνου Διδότου, 1830. εἰς 8^η.

(785) — Τί συμφέρει εἰς τὴν ἐλευθερωμένην ἀπὸ Τούρκους Ἐλλάδα νὰ πράξῃ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, διὰ νὰ μὴ δουλωθῇ εἰς Χριστιανοὺς Τουρκίζοντας· διάλογοι δύο Γραικῶν, ἐκδιδόμενοι ἀπὸ τὸν Γ. Πανταζίδην. Ἐν Ηαρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἐβεράρτου, 1830. εἰς 8^η. E.Y. ΤΗΣ Κ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τοῦ πολιτικοῦ πονηματίου τούτου κατὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος εἶναι δὲ Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ἀπετηθεὶς ἀπὸ τὰς κακὰς πληροφορίας τῶν ἔχθρῶν τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου:

(786) — Κάναρις, φασματικό Πινδαρικὸν, ὑπὸ Μινωΐδου Μηνᾶ, Ἐλληνιστὶ Γαλλιστί. Ἐν Παρισίῳ, 1830. Τυπώσαντος Πουασιέλγους Ῥωζάνδου. εἰς 12^ο.

(787) — Ἀθηναῖς ἐλευθερωμέναι, Τραγῳδία εἰς πέντε πράξεις, ὑπὸ Γεωργίου Πραντούνα, τοῦ Ναξίου. Ἐν Ναυπλίῳ, 1830, ἐν τῇ συντροφικῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Κωνσταντίνου Τόμπρα Κυδωνιέως, Κωνστ. Ἰωαννίδου, καὶ Γεωργίου Ἀθανασιάδου Μελισταγοῦς. εἰς 12^ο.

(788) — Σύμμικτα Ἐλληνικὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καποδιστρίου καὶ ἐφεξῆς. Μέρος Α'. καὶ Ι. ἐκδοθέντα ὑπὸ Φ. Φουρναράκη καὶ Κ. Θ. Ράλλη. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἐβεράρτου, 1831. εἰς 8^ο.

(789) — Ἐλεγχός Προδοτῶν, ὑπὸ Μινωΐδου Μηνᾶ. Ἐν Παρισίοις, 1831, κατὰ Νοέμβριον μῆνα. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Σκοπὸς τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ἡ ἀναίρεσις τῶν κατὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος συκοφαντιῶν μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ.

(790) — Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἀπολύτους ἥγεμόνας παρὰ τῆς Κας Ποκ Κωνσταντίας δὲ Σάλμπης· μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Γαλλικῆς παρὰ Δ. Σ. Στρούμπου. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Λ. Φιρμίνου Διδότου, 1831. εἰς 8^ο. [σελ. 31.]

(791) — Ἡ Ἐκάβη τοῦ Εύριπίδου· Διηρημένη εἰς πρᾶξεις κατὰ τὸν νέον Εύρωπαϊκὸν τρόπον, καὶ μεταφρασμένη εἰς τὴν ὁμιλουμένην Γραικικὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἀναστασίου Γ. Κωνσταντᾶ. — ε. Ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἄγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἐκαστ' ἔχει φίλους. Εύριπ. Ἐκ. στ. 1226. — Ἐν Ὁδησσῷ, ἐν τῇ τυπογρ. τοῦ τῶν Ἐλλήνων ἐμπόρων Σχολείου, 1831, εἰς 8^ο. σελ. 111.

(792) — Κατήχησις τῆς Ἐλληνικῆς ἱστορίας, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ Ἀγγλου Κ. Γ. Ἰρβίγγ, μεταφρασθεῖσα δὲ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ παρὰ Σπυρίδωνος Ἀντωνιάδου πρὸς χρῆσιν τῆς Ἐλληνικῆς Νεολαίας. Ἐν Ναυπλίῳ, 1831, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Αντωνιάδου. εἰς 12^ο.

(793) — Διδασκαλία τῆς Διαγραφικῆς ἢ Γραμμικῆς Ἰχνογραφίας, κατά τινα μέθοδον ἐφαρμοζόμενη εἰς δλα τὰ προπαιδευτικὰ σχολεῖα, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι δὲ εἰς αὐτὰ συνεθείσθιστος τρόπος τῆς διδασκαλίας ὑπὸ Ι. Β. Φραγκήρου, μεταγλωττισθεῖσα, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Λ. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἐλλάδος ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Κ. Κοκκινάκου. Ἐπιθεωρηθεῖσα δὲ ὑπὸ Ι. Π. Κοκκώνη, μέλους τῆς Προπαιδείας ἐπιτροπῆς. Καὶ τύποις ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς χρῆσιν τῶν κατὰ τὴν ἐπιχράτειαν Ἀλληλοδιδαχτικῶν σχολείων. Ἐν Αἰγαίῳ, ἐκ τῆς ἔθνικῆς τυπογραφίας, 1831. εἰς 8^ο.

(794) — Ἰωάννου Βούρου, ἰατροῦ, περὶ Νοσοκομείων σχεδίασμα. «Ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους». Ἐκκλησ. κεφ. 7, § 3. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Ἔεράρτου, 1831.

(795) — Ἀπάνθισμα Ἀριθμητικῆς, περιεχούσης μὲν δλους τοὺς τρόπους καὶ πράξεις αὐτῆς, Σύνοπτικῶς συγρανισθείσης καὶ μεθοδικῶς συντεθείσης, κατ' ἐρωταπόχρισιν, παρὰ Γεωργ. Παππᾶ Σταματίου Χαρτουλάρη Χίου, Νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδιδομένης, πρὸς χρῆσιν καὶ ὄφελος τῶν παρ' ἐμοὶ μαθητευόντων φιλομούσων Ἐλλήνων. Ἐν Σύρᾳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ν. Γραΐνου Σ. Πελοποννησίου καὶ Ἰω. Γάρουφαλῆ Σαμίου, 1831. εἰς 8^ο.

(796) — Τὸ Ζιζάνιον μεταξὺ τοῦ Σίτου, ἥτοι Θρησκεία καὶ Ὑπόχρισις. Δρᾶμα εἰς πράξεις τρεῖς. Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Ἰω. Σκαρλάτου. Ἐν Λειψίᾳ, ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Βρείτκοπφ καὶ Χέρτελ, 1831. εἰς 8^ο.

(797) — Λόγος Ἐπιτάφιος εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννην Ἀντωνίου Κόμητα Καποδίστριαν, συντεθεὶς ὑπὸ τοῦ ἔξοχωτάτου Κυρίου Ἀλεξάνδρου Στούρζα, καὶ ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ὁδησσοῦ Ἐκκλησίᾳ τῇ 18 Νοεμβρίου. Ἐν Ὁδησσῷ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων σχολείου, 1831. εἰς 8^η.

(798) — Τὸ δίκαιον τῶν ἔθνῶν, ἢ ἀρχαὶ τοῦ φυσικοῦ νόμου, προσπρομοσμένου εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ εἰς τὰ πράγματα τῶν ἔθνῶν καὶ τῶν χυριαρχῶν, παρὰ Ε. Βάττελ· Ἐλευθέρως μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν γλῶσσαν παρὰ Γ. Α. Ράλλη. Ἐν Ναυπλίῳ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας τῶν Κωνστ. Τόμπρα Κυδωνιέως, Ἰωάν. Σμυρναίου καὶ Γ.Α. Μιλισταγοῦς ἐκ Μακεδονίας, 1831. Τόμοι 2. εἰς 8^η ὁ Α^ς σελ. 192, ὁ Β^ς σελ. 198.

(799) — Δοκίμιον περὶ τῶν στοιχειωδῶν ἀρχῶν τῆς ἀνατροφῆς, συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου Σπουρτσέημ 'Ιατροῦ, καὶ μεταφρασθὲν πρὸς χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαΐας ὑπὸ Χ. Μ. Σ. Ἐν Αἴγινῃ, ἐν τῇ ἔθνικῇ τυπογραφίᾳ, 1831. εἰς 8^η.

(800) — Ἡ Αἴγιναία, Ἐφημερίς φιλολογικὴ καὶ ἀρχαιολογική. Ἐν Αἴγινῃ, 1831, ἐν τῇ ἔθνικῇ τυπογραφίᾳ. εἰς 8^η.

(801) — Ἄθηνᾶ, Ἐφημερίς φιλολογικὴ καὶ ἐπιστημονική. Ἐν Ναυπλίῳ, 1831. εἰς 8^η.

(802) — Στοχασμοὶ περὶ τῶν συμφερόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἐκδοθέντες φιλοτίμῳ δαπάνῃ Κ. Θ. Κ. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Α. Φιρμίνου Διδότου, 1832. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεῖς τοῦ πολιτικοῦ φυλλαδίου τούτου εἶναι ὁ Νικολαΐδης Λεοντίδης, ὃστις ἐσπούδαζεν εἰς Παρισίους διπλίνη τοῦ αὐτοῦ Κ. Θ. Κ. ἦγουν τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, υἱοῦ τοῦ περιωνύμου Στρατάρχου καὶ ἐλευθερωτοῦ τῆς Πελοποννήσου Γέρου Κελοκοτρώνη.

(803) — Ἀναστασίου Γεωργιάδου Λευκέου Φιλιππούπολίτου ἴατροῦ κ.τ.λ. Πυρετοῦ Πεμφιγώδους ἢ Λοιμοῦ 'Αφορισμοῖ. Ἐν Λευτεκίᾳ τῶν Παρισίων, ἐξ τῆς τυπογραφίας τοῦ Πουσιέλγου, αὐλαν'. εἰς 8^η.

(804) — Γραμματική τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑπὸ Ιωάννου Βενθύλου, Σμυρναίου. Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἐξ Ἀμερικῆς φιλελληνικῷ τυπογραφείῳ, αὐλαν'. εἰς 8^η.

(805) — Πρωτοπειρία ἀπλοελληνική ἐκδοσίς δευτέρα. Μετ' ἐπαυξήσεων ἵκανῶν καὶ ἀκριβοῦς διορθώσεως. Ἐν Ὁδησῷ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων σχολείου, 1832. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 766. Ὁ ἐκδότης ἀγνοοῦσεν, ως φαίνεται, ὅτι ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ τὸ δεύτερον ὑπὸ τοῦ ἴδιου συγγραφέως.

(806) — Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογος, ἢτοι οἱ Νεκρίκοι, ὁ Χάρων ἢ Ἐπισκοποῦντες, καὶ Τίμων ἢ Μισάνθρωπος· Ἐρανισθέντες ὑπὸ Κωνστ. Βαρδαλάχου. Οἵ προσετέθησαν ἐν τῷ τέλει καὶ ἀναγκαῖαι σημειώσεις. Ἐκδούντες δὲ δαπάνη τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Ἐν Ὁδησῷ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων Σχολείου, 1832. εἰς 8^η.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΦΕΝΤΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ

1803, 1805, 1807, 1808, 1810 καὶ 1811.

(807) — Παναγιώτου Σπανοπούλου Ἀριθμητικὴ διὰ τοὺς ἐμπόρους. Ἐν Τεργέστῃ, 1803.

(808) — Νεοφύτου Δούκα Χείμαρρος τῶν χρόνων, ἡ Πίναξ τῆς ιστορίας. Ἐν Βιέννῃ, 1805.

(809) — Τριανταφύλλου Δούκα Καστοριανοῦ ιστορία τῶν Σέρβων διὰ στίχων ἀπλῶν. Ἐν Πέστῃ, 1807. εἰς 8^η.

(810) — Γεωργίου Ζαχαριάδου Καθρέπτης τοῦ ἀνδρογύνου ὑπὸ Πλουτάρχου, ἀπλοελληνιστὶ καὶ Σερβιστὶ. Ἐν Βούδᾳ, 1808. εἰς 12^η.

(811) — Στεφάνου Καραθεοδωρῆ σημειώσεις εἰς τι ἵερὸν λόγιον. [Ἐν Βιέννῃ?] 1810.

(812) — Χριστοδούλου Χ. Χ. Δημητρίου ἀπὸ Τέρπιλλον τῆς Μακεδονίας Μιτάφρασις δράματος Δαονίκου καὶ Ξανθίππης. Ἐν Βιέννῃ, 1811.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τῶν ἔξι τούτων βιβλίων αἱ ἐπιγραφαὶ μοὶ ἐδόθησαν ὑπό τινος φίλου.